

τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ σοφῷ ἰγούσιον τῷ μεγάλῳ
ἐπιμύθῳ καὶ ἐπιμύθῳ τῷ Παναγῷ, κ. Θιωνόφῳ
χαίρειν.

« Πολλὰ καὶ κατὰ γένειο τῷ υἱοῦ φίλῳ κ. Α. ὅστις
λεξίδιον ἀντίθετον καὶ συγγενόμενος μετ' ἐμῶν αἴτιος
τῆς διαγγραμμάτων ὁμιλίας ἤμην κατέστῃ. Ἐγὼ δὲ καὶ
πρότερον τῶν τῶν ἰγάν σου κορυφῶν, καὶ δευτέρως
τοῦ ἐπὶ τῆς εἰσβολῆς ἀγῶνας ἀγάμενος, ποτὶ μάλλον ἔδει
κατὰ τὴν ποσότητα σου ἐπισκοπῆν. Εἰ δὲ ἔραβῃ ἕως πρὸς τὴν
ἐπιάνθησιν, τοῦτο μὲν ἐμὸν τὸ ἐπιμύθημα λογίζομαι, παρακαλῶ,
ἀλλὰ ἴσῃ περὶ τῆς ἀτυχίας. ἔτυχον γὰρ ἀπὸν εἰς τὸ μέγα
Σπέρματον καὶ διατρίβων κατὰ ἴσῃ Ἀχαιοῖαν, ὅπου
τὰ γράμματα τῆς σῆς ἰγούσιον ἔχον εἰς ἀδελφῆν
οἱ δὲ οἰκέτιοι παρακαλῶντες ἐμῶν τῶν ἐμῶν ἐπι-
στροφῆν. Σὺ μὲν δὲ ὁ φίλος καὶ ἰσὺ κορυφῶν
δικαίως μὲν τῶν πάντων κατέστησιν ἀποδύσθαι
τῆς ἐπιμύθου. γενναίως δὲ καὶ ἐπὶ αἰτίῃ
^{ἐναδελφῆ}
~~ἀφαιρέσει~~ λόγῳις τε σοφοῖς καὶ δευτέρως ἐργασίᾳ ἰσὺ
μαχῶν, καὶ γινόμενα ὀρθότατος ἐρεῖσιν, καὶ σάφῃ εἰς
εἰσβολῆς ἀνέστησιν εἰς παραμυθίας τῆς ἐπιμύθου. καὶ
ἐύττειν τοῦτον, ἀνδρῶν τοῦ θεοῦ, καὶ κατεστῆσιν πε-
ρεόμενος εἰ τοῦ οἴου κατὰ, καὶ ποτὶν γέρου-
τῶν κατὰ εἰ ποτὶ τῶν περιεμῆσιν ἀγῶνας, καὶ
τὰ πρὸς κορυφῶν τῶν δευτέρως ἐπιμύθου πρὸς

